

«Μὴ φοβοῦ,
μόνον πίστευε»
(Μρ 5,36)

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ 2025

Σύνθημα τῶν Κατασκηνώσεών μας φέτος ἀποτέλεσε ἡ προτροπὴ τοῦ Κυρίου «Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε» (Μρ 5,36)· ἓνας ἐνθαρρυντικός λόγος, πού ἀπευθύνεται σέ κάθε ψυχὴ, καθὼς ὅλους μᾶς κατακλύζουν ποικίλοι φόβοι σέ προσωπικό, σέ κοινωνικό, σέ ἐθνικό ἐπίπεδο καὶ σέ κάθε πτυχή τῆς ζωῆς μας. Ἕνα μήνυμα τόσο ἐπίκαιρο καὶ τόσο ἀναγκαῖο, μήνυμα ἐλπίδας καὶ αἰσιοδοξίας. Ἐτσι τό προσέλαβαν τόσο οἱ κατασκηνωτές τῆς Καστανούσας ὅσο καὶ οἱ κατασκηνώτριες τῶν Ἄνω Ποροίων. Τό ἔκαναν ποίημα καὶ τραγούδι κι ἀντιλάλησαν οἱ πλαγιές τοῦ Μπέλες ἀπὸ τίς φωνές τους πού ἐπαναλάμβαναν: «Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε»!

Εὐχαριστοῦμε τὸν ἅγιο Θεό πού εὐλόγησε νά λειτουργήσουν φέτος δεκαπέντε κατασκηνωτικές περίοδοι στίς ἐγκαταστάσεις τῆς ἀδελφότητάς μας στὴν Καστανούσα καὶ ἄλλες δεκατέσσερις στίς κατασκηνώσεις τῆς «Χριστιανικῆς Ἑλπίδος» στὰ Ἄνω Ποροία. Ἰδιαίτερα εὐγνώμονες εἴμαστε στὸν ἐπίσκοπο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας Σεβασμιώτατο κ. Μακάριο, ὁ ὁποῖος μὲ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον εὐλογεῖ αὐτό τό ἔργο, μᾶς ἐπισκέπτεται, ὅσο τοῦ ἐπιτρέπουν οἱ ποιμαντικές του εὐθύνες, καὶ μᾶς ἐξασφαλίζει τὴ δυνατότητα τῆς λατρευτικῆς ζωῆς.

Οἱ σελίδες πού ἀκολουθοῦν δίνουν μιά ἐλάχιστη γεύση ἀπὸ τίς χαρὲς τῆς κατασκηνωτικῆς μας ζωῆς.

ΚΑΣΤΑΝΟΥΣΑ

«Κάθε χρόνο περιμένω μέ ανυπομονησία πότε θά ἔρθει ἡ πολυπόθητη μέρα πού θά πάω στήν κατασκήνωση. Ἡ κατασκηνωτική ζωή ξεκινάει ἀπό τή στιγμή πού ἀνεβαίνω στό λεωφορεῖο μέ προορισμό τήν Καστανούσα.

Πολλά ὥραϊα ζήσαμε καί τή φετινή χρονιά! Ἀξέχαστη θά μοῦ μείνει ἡ πορεία μας στό βουνό πρὸς τό ἐκκλησάκι τῆς Παναγίτσας. Ξεκινήσαμε πολύ νωρίς τό πρωί ἀπό τήν κατασκήνωση, παίρνοντας μαζί μας τίς ἀπαραίτητες προμήθειες. Περπατώντας στά μονοπάτια τοῦ δάσους μᾶς ἔκαναν σκιά τά φύλλα τῶν δέντρων. Ὅταν φτάσαμε στό ἐκκλησάκι, προσκυνήσαμε καί στό προαύλιο φάγαμε τό πρωινό μας καί κάναμε τό πρωινό μας μάθημα. Κοιτώντας τόν οὐρανὸ ἔνιωθα τήν παρουσία τῆς Παναγίας δίπλα μου».

Γ.Ρ., περίοδος Δημοτικού

«Ἡ κατασκηνωτική μας ζωή ἦταν πολύ συναρπαστική! Μοῦ ἄρεσαν ὅλα τά παιχνίδια πού ἐτοίμασε τό ἐπιτελεῖο γιά μᾶς καί ἰδιαίτερα τά τακάκια, ἓνα βραδινὸ παιχνίδι μέ φακούς. Ἐπίσης, τά φαγητά ἦταν τόσο νόστιμα πού κάποιες φορές ἔφαγα δύο μερίδες.

Ἀπὸ τά μαθήματα

ξεχώρισα τό μάθημα γιά τή φιλία. Ὁ ὀμαδάρχης τῆς 1ης σκηνῆς μᾶς ἐξήγησε, μέσα ἀπὸ τήν ἱστορία τοῦ Δαβὶδ καί τοῦ Ἰωνάθαν πού διαβάζουμε στήν ἀγία Γραφή, πῶς μόνο κοντά στόν Χριστό μπορούμε νά βροῦμε ἀληθινούς φίλους. Τέτοιους φίλους βρήκα στήν κατασκήνωση. Δέν θά ξεχάσω τήν πρωινή πορεία μέχρι τό ἐκκλησάκι τῆς Παναγίτσας.

Εὐχαριστῶ τό ἀρχηγεῖο, τοὺς ὀμαδάρχες καί ὅλα τά στελέχη γιά τήν υπέροχη κατασκηνωτική περίοδο πού μᾶς χάρισαν. Ἀνυπομονῶ νά ξαναβρεθῶ στήν κατασκήνωση μέ τή μετακατασκηνωτική ἐκδρομὴ!».

Θ.Χ., περίοδος Γυμνασίου

«Τό φετινὸ καλοκαίρι ἡ κατασκήνωση ἦταν γιά μένα κάτι ξεχωριστό, μιὰ πραγματικὴ ἀνάσα μέσα στή ζέστη καί τό ἄγχος ὅλης τῆς χρονιάς. Ἦταν υπέροχο τό νά περνᾶμε μέρα καί νύχτα μαζί

πνευματικό πρόγραμμα συνέβαλαν στο να χαραχτούν άνεξιτητα στη μνήμη καί στην καρδιά μου τά φετινά βιώματα. Συμμετέχοντας στά παιχνίδια, στίς έξορμήσεις στό βουνό, αλλά καί σέ κάθε φοιτητική μας τρέλα, ξινωθα νά γίνομαι καί πάλι παιδί καί νά ζώ ξανά καί ξανά τίς άξέχαστες έμπειρίες τών περασμένων έτών.

μέ τόσους φίλους, νά μοιραζόμαστε παιχνίδια, πορείες στό δάσος, συζητήσεις καί γέλια.

Τά πνευματικά θέματα, σχετικά μέ τό σύνθημα “Μή φοβού, μόνον πίστευε”, μās εξήγησαν πώς ή πίστη μās δίνει δύναμη άπέναντι σέ όσα μās δυσκολεύουν καί πώς ή ένότητα μεταξύ μās είνai δώρο του Θεού, πού πρέπει νά τό προστατεύουμε. Αυτό πού παίρνω μαζί μου είνai ή σιγουριά πώς, ό,τι κι άν άντιμετωπίσω, δέν είμαι μόνος. ‘Ο Θεός είνai πάντα δίπλα μου καί μέ καλεϊ νά Τόν έμπιστευθώ χωρίς φόβο».

Τ.Ν., περίοδος Λυκείου

«Μία γλυκιά επίγευση αφήνει μέσα μου ή ανάμνηση τής φετινής κατασκευαστικής περιόδου. Τό πανέμορφο φυσικό περιβάλλον τής Καστανούσας, ή ξεγνοιασιά του καλοκαιριού, τά συναρπαστικά παιχνίδια καί προπαντός ή κοινωνία τών αδελφών καί τό πλούσιο

‘Η συνεχής συναναστροφή μέ τούς συγκατασκευαστές, τά άτελείωτα τραγούδια στην τραπεζαρία, οι συζητήσεις τά βράδια στο άμφιθέατρο μέ τόν πνευματικό μας πατέρα καί τόν άρχηγό, τώνων τήν αίσθηση ότι είμαστε όλοι μία οικογένεια, καί γινόντουσαν άφορμή ένίσχυσης του άγώνα μας. Οι στιγμές τής κοινής μας προσευχής, τά άγιογραφικά άναγνώσματα άπό τήν Α΄ προς Θεσσαλονικείς Έπιστολή, καθώς καί τό ήμίωρο προσευχής, ξύπνησαν μέσα μου τήν άνάγκη τής συχνής επικοινωνίας μου μέ τόν Κύριο, ή όποία μέσα στους ρυθμούς τής καθημερινότητας είχε παραμεληθεί. Άντηχεί άκόμη μέσα μου τό παράγγελμα του άπ. Παύλου νά περισσεύουμε καί έμεις “έν άγάπη”. Καί είχαμε τήν εύλογία ή άγάπη αυτή μεταξύ μας νά κορυφωθεί, καθώς ένωθήκαμε όλοι στο θείο Ποτήριο κατά τήν κυριακάτικη θεία Λειτουργία.

...‘Η καθημερινότητα έχει ήδη άρχισi μέ τούς δικούς της ρυθμούς, προγράμματα καί κινδύνους. Όσοόσο μπροστά σέ όλα αυτά, στέκει όδοδείκτης τό φετινό όνομα τής κατασκευαστικής:

“Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε”.

Χ.Σ., περίοδος Φοιτητῶν

«Μέσα στους θερμούς ρυθμούς τοῦ καλοκαιριοῦ καί στόν αὐγουστιάτικο καύσωνα, ἦταν μιά ὥρα ἡ φετινή κατασκηνωτική περίοδος τῶν ἀνδρῶν, ἕνα ἀνανεωτικό διάλειμμα ἀπό τήν ἐργασία καί τήν καθημερινότητα τοῦ καθηνός μας. Ἡ μοναδική εὐκαιρία νά ἀ-

πομακρυνθοῦμε ἀπό ὅλα ὅσα μᾶς περιέβαλλαν στή διάρκεια τῆς χρονιάς καί νά βρεθοῦμε καί πάλι μέ τούς ἀδελφούς μας ἐπὶ 24ώρου βάσεως, μᾶς ἀνανέωσε καί μᾶς ἔδωσε νέα ὥθηση στόν πνευματικό μας ἀγῶνα, πού συνεχῶς δυσχεραίνεται ἀπό κάθε εἶδους δυσκολίες, ἐμπόδια καί φόβους. Ἰδιαίτερη εὐλογία ἀποτελέσε τό γεγονός ὅτι συναχθήκαμε ἐπὶ τό αὐτό, μετά ἀπό ἀρκετά χρόνια, μέ παλαιούς συγκατασκηνωτές μας ἀπό τήν κατασκήνωση τοῦ Ζιάκα Γρεβενῶν, ἀναβιώνοντας στιγμές τῶν παιδικῶν καί ἐφηβικῶν μας χρόνων!

φοβού, μόνον πίστευε”».

Μ.Τ., περίοδος Έπιστημόνων

Τό κατασκηνωτικό πρόγραμμα έμπλούτιζαν τά μαθήματα του πατρός Μιχαήλ καί του άρχηγού μας περί τής μεταξύ μας ένότητας. Μάς έλεγε χαρακτηριστικά ο άρχηγός ότι “Θεομαχούμε κάθε φορά που καταστρέφουμε αυτό τό δώρο, που τόσο πλουσιοπάροχα μάς χάρισε ο Κύριός μας”.

Εύχή όλων μας κάθε άνησυχία νά διασκορπίζεται μέσα στό άγιασμένο έργο του Κυρίου· μιά βεβαιότητα τήν όποία μάς έμφυσούσε τό φετινό όνομα τής κατασκήνωσής μας: “Μή

Κατασκήνωση Οικογενειών

“Άνοιξε πάλι ή Καστανούσα τήν άγκαλιά της, γιά νά δεχθεΐ στοργικά όλα τά παιδιά της! Οίκογένειες -νεοσύστατες ή παλαιότερες καί πολυμελείς-κατέφθασαν μέ Έναν πόθο: νά άγγίξουν τόν Ήγαπημένο! Νά τούς κοιτάξει κατάματα καί νά Τόν άκούσουν νά λέει: «Μή φοβού! Μόνον πίστευε!».

Σκονισμένοι καί άποκαμωμένοι φθάσαμε, γιά νά πάρουμε χυμούς ζωής! Νά συναντήσουμε τή Ζωή! Νά άναζωπυρώσουμε τήν έλπίδα! Όκτώ τριήμερα όργανώθηκαν, μέ στοργή καί μεράκι, μέ τίς άνύστακτες προε-

τοιμασίες των ύπευ-
θύνων. Πόση φροντί-
δα χρειάζεται για να
τακτοποιηθούν 160 οί-
κογένειες!

Με τη χάρη του Θεού,
για 43η φορά επαναλήφθη-
κε η κατασκήνωση των Οί-
κογενειών. Με τό ίδιο άκρι-
βώς πρόγραμμα, όπως τότε
πού πραγματοποιήθηκε για πρώτη
φορά, τό 1983, σάν πείραμα μέ τή φω-
τισμένη έμπνευση του διδασκάλου μας
Στεργίου Σάκκου.

Εύλογητός ό Θεός, πού καί φέτος
μάς χαρίστηκε πλούσια μέσα από τή
μελέτη του λόγου Του, τήν αδελφική έ-
πικοινωνία, τήν κοινή τράπεζα, τό τρα-
γούδι καί τό παιχνίδι μας, τήν κοινή
προσευχή, τήν κυριακάτικη θεία Λει-
τουργία!

Εύχαριστούμε όλα τά πρόσωπα πού
μάς διακόνησαν μέ κάθε τρόπο, ώστε
νά απολαύσουμε έμείς στιγμές όπως
τής πρώτης Έκκλησίας! Εύχαριστούμε
όλους, από τόν νεαρό φοιτητή, πού έ-

πλενε
στή λά-
ντζα τά πιά-
τα, τόν χαρούμενο
μάγειρα, τίς έπινοητικές
παιδονόμους, μέχρις εκεί-
νους πού μάς μετάγγισαν τήν
άγάπη του Θεού μέ τά πρωινά άνα-
γνώσματα καί τά άπογευματινά θέματα.

Ό Κύριός μας άς εύλογεί τά σπιτικά
μας, για να γίνονται κατ' οίκον έκκλησίες
καί να ζούμε μέ τή στοργική προτροπή
του: «Μή φοβού, μόνον πίστευε»!

Χ.Μ.-Δ.

ΠΟΡΟΪΑ

Μιά χρονιά έπετει-ακή στάθηκε ή φετινή, καθώς συμπληρώθηκαν 30 χρόνια από τότε πού πρωτολειτούργησε ή κατασκήνωσή μας στήν πλαγιά τών Ποροΐων. Εύλογητός ό Θεός, γι' αυτό τό δώρο τής αγάπης Του! Ζούμε τό θαύμα τής μεταμόρφωσης τής χέρσας καί ἁμορφης γῆς σέ μιά καταπράσινη καί ὁμορφη πλαγιά. Συνάμα βιώνουμε τό θαύμα τής πνευματικῆς ἀνακαίνισης τών ψυχών, πού ὅλα

αὐτά τά χρόνια κατασκήνωσαν ἐδῶ...

“Όλο αὐτό τό καλοκαίρι, σέ κάθε κατασκηνωτική περίοδο, ἀπό τά παιδιά τοῦ Δημοτικοῦ μέχρι τίς κυρίες, ἀγγίξαμε αὐτήν τήν ἐπέτειο μέ συγκίνηση καί δέος μέσα ἀπό ἡμερολόγια, φωτογραφίες, προβολές, αὐτοσχέδια τραγούδια, γιορτές, μέσα ἀπό τήν εὐγνωμοσύνη τών ψυχών πού ἀλλοιώθηκαν ἐν Χριστῷ κάτω ἀπό τόν οὐρανό τής αγάπης Του. Ἡ ζωντάνια καί ὁ παλμός ἦταν χειροπιαστά στή χαρά τών παιδιῶν, πού ἔτρεχαν στούς

ἀγῶνες
τοῦ γηπέδου
μέ ἐνθουσιασμό,
ἀλλά καί στόν πόθο
τῶν μεγαλυτέρων πού
διψοῦσαν γιά τά ἡμίωρα
προσευχῆς καί τήν ἀγιογραφι-
κή μελέτη.

Ἐκφράσαμε τήν εὐγνωμοσύνη
μας καί μέσα ἀπό τίς πλούσιες λατρευ-
τικές εὐκαιρίες, τόσο ὀρθρινές θεῖες
Λειτουργίες, ὅσο καί κατανυκτικές ἀ-
γρυπνίες. Ἐδῶ πού χα-
μηλώνει ὁ οὐρανός,
ζήσαμε τήν παρουσία
τοῦ Θεοῦ, γεμίσαμε
ιερά βιώματα, γνωρί-
σαμε καί θαυμάσαμε
τήν ἀγία βιοτή ὁσίων
καί μαρτύρων, πού «ἐ-
πισκέφτηκαν» τήν κα-
τασκήνωσή μας καί ἄ-
φησαν σφραγίδα ἀνε-
ξίτηλη στίς καρδιές
μας.

Τό εὐφρόσυνο κλί-

μα
κορυφώ-
θηκε μέ τήν ἐ-
ορταστική ἐκδήλω-
ση «Μακεδονία μου,
Ἑλλάδα», πού πραγματο-
ποιήθηκε ἀπό τό τμήμα τῶν φοι-
τητριῶν. Μέ μεγαλοπρέπεια καί ἀρχο-
ντιά, παρήλασαν μπροστά μας τά 3.000
χρόνια τῆς ἱστορίας τῆς Μακεδονίας
μας μέσα ἀπό ὑποβλητικά δρώμενα,
παραδοσιακές φορεσιές κάθε γωνιάς
τῆς Μακεδονίας, τραγούδια καί λεβέ-
ντικους χορούς. Τήν ἐκδήλωση τίμησε
μέ τήν παρουσία του ὁ Σεβασμιώτατος
μητροπολίτης Σιδηροκάστρου, κ. Μα-

κάριος, πού ὅπως κάθε χρόνο
μᾶς ἐπισκέπτεται καί μᾶς εὐλογεῖ.
Ἐπίσης, παραβρέθηκε ὁ δήμαρχος Σιντικής
κ. Γ. Τάσιος καί ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῶν το-
πικῶν ἀρχῶν, κλήρος καί λαός.

Τραγουδήσαμε σέ μύριους τόνους τή χα-
ρά μας, ζωγραφίσαμε τήν ἐπέτειο, γράψαμε
στίχους μέ τά ὀνόματα τῶν τριάντα τῆς χρό-
νων...

Ἡ ἐπέτειος τοῦ ἐπαίτη

Μᾶς βρίσκει, Κύριε, φέτος νά μετροῦμε
ἔτη καί μαζί εὐλογίες, χαρές, ἀγωνίες... νά
μετροῦμε πρόσωπα, δάκρυα, προσευχές. Νά
μετροῦμε στιγμές, μικρές καί μεγάλες, σιω-
πές καί λόγια. Νά μετροῦμε ὄνειρα πού ἀνθι-
σαν καί ἄλλα πού ἀκόμη περιμένουν. Μέ
εὐγνωμοσύνη, πού πλημμυρίζει τίς καρδιές
μας, γιορτάζουμε φέτος μιά ἐπέτειο δια-
κονίας καί παράκλησης τριάντα χρόνων...

Ἐπέτειος, γιορτὴ καὶ πανηγύρι... Ἐπέτειος... μιὰ πρόσκληση γιὰ τὴν ψυχὴ μου: νὰ ἀδράξω τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ σκύψω, νὰ χαμηλώσω... νὰ φτάσω στό χώμα. Κι ἐκεῖ, γονατιστὴ καὶ ἐναγώνια, σάν ἐπαίτης νὰ ζητήσω τὸ θεῖο ἔλεος. Γιατί αὐτό μοῦ χρειάζεται σέ κάθε ἐπέτειο, σέ κάθε γιορτὴ: Νὰ ἐκζητῶ τὴ χάρη πού ἀναζωογονεῖ καὶ μεταμορφώνει. Νὰ ἐπαίτῳ ταπεινά τὸ θεῖο ἔλεος...

Ζητιάνος τοῦ ἐλέους Σου, ζητῶ νὰ μοῦ μάθεις νὰ περιμένω... Νὰ μὴν

ὕψωνω ἀπαιτητικά τό βλέμμα, ἀλλά ἱκετευτικά τήν καρδιά μου. Νά μάθω νά ἀντέχω, νά ὑπομένω, ὄχι μέ ἀγωνία, ἀλλά μέ ἐμπιστοσύνη. Νά σιωπῶ, νά ἀδειάζω τά χέρια μου γιά νά τά γεμίζεις ἐσύ μέ εὐλογίες, νά ἀνοίγω τήν καρδιά γιά νά τήν πληρώνεις ἐσύ, ὁ θελητής τοῦ ἐλέους, μέ τήν ἀγάπη Σου, πού ποτέ δέν ἐξαντλεῖται.

Θέλω νά γεύομαι τήν ἐλευθερία πού χαρίζεις ἡ ὑπακοή στό θέλημά Σου. Νά πετῶ πάνω ἀπό τίς δυσκολίες, πάνω ἀπό τά βουνά καί τίς σκιές, πάνω ἀπό τόν κακό μου ἐαυτό. Καί ἀκουμπώντας τήν εὐγνωμοσύνη μου στά πόδια Σου νά Σοῦ ψιθυρίζω: «Δέξου με, Κύριε, ἕναν ζητιάνο τῆς ἀπέραντης ἀγάπης Σου, πού ὑψώνει τό χέρι εὐγνωμονα, γιατί ξέρεи ὅτι πλούσια θά λάβει τό ἔλεός Σου. Δέξου με ἐπαίτη σου». Ἀμήν.

M.E.X.

Κατασκήνωση, ποιό είναι τ' όνομά σου;

Ήμπελος Κυρίου (1995) άπλωσες πρώτη φορά
σέ φοιτήτριες τά κλήματά σου.

Ήρθε ή επόμενη χρονιά κι ή αγάπη του άρχηγείου
τήν **Πύλη τ' ούρανοϋ (1996)** άνοιξε καί σέ παιδιά Λυκείου.
Στή **Ζωντανή Έλπίδα (1997)**, άδελφική πορεία
καί άκατάλυτοι δεσμοί σ' **Άγάπης κοινωνία (1998)**.

Πορεία πίστεως (1999) στήν πλαγιά θά δείς τών Ποροΐων,
μέ στόχο νά βαδίσουμε **Στά Ίχνη τών Αγίων (2000)**.

Τό **Γρηγορείτε (2001)** μās καλεϊ μέ αντίσταση νά ζοϋμε,
στή **Θεία Του καταφυγή (2002)** εκεί νά ασφαλιστοϋμε.

Στήν **Εϋωδία του Χριστοϋ (2003)** αγάπη κι άρμονία,
σέ **Εϋσεβείας Στάδιο (2004)** οϋράνια τά βραβεϊα.

Κι όσο αγωνίζεσαι, **Χαρά Θεοϋ (2005)** βαθιά σου
κι υπάκουα θά δέεσαι **Γενηθήτω τὸ θέλημά Σου (2006)**.

Μέ οδηγὸ τόν άγιο Χρυσόστομο (2007) φλογίζει ή ὕπαρξή μας
καί άπλετο τό **Φῶς Χριστοϋ (2008)** σκορπίζουμε στή γή μας.

Καί επὶ γῆς εἰρήνη (2009), δῶρο ακριβὸ χαρίζει ο οϋράνιος Πατέρας.
Μέ θερμή καταφεϋγουμε **Στή σκέπη τῆς Πλατυτέρας (2010)**.

Κράτει ὃ ἔχεις (2011) μās καλεϊ ὁ Βασιλιάς τών οϋρανῶν,
καρδιόβγαλτη ή δέησή μας: Κύριε, **Μεϊνον μεθ' ήμῶν (2012)**.

Τοϋ γάρ Θεοϋ εἰμι ἐγῶ (2013), δυνατή ὁμολογία.

Έλθέ, Παράκλητε αγαθέ (2014), ὁλόθερμη ίκεσία.

Γεύσασθε καί ἴδετε (2015), γλυκιά ή εμπειρία!

Έλθέτω ή βασιλεία Σου (2016), στόν κόσμο εϋλογία.

Ζῆ Κύριος! (2017), μέ ζῆλο αγωνισθεῖτε!

Τό βλέμμα σας στόν οϋρανό, **Έν παντί εϋχαριστεῖτε (2018)**.

Καί ὁμολογεῖ ὅλη ή ζωή πῶς **Χριστιανός εἰμι (2019)**.

Θαρσεῖτε (2020), λέει ο Κύριος στή δύσκολη στιγμή!

Ίδανικά τοϋ τόπου μου, **Ήρωισμός κι άγιοσύνη (2021)!**

Ός θαυμαστον τὸ ὄνομά Σου (2022), ψάλλω μέ εϋγνωμοσύνη.

Μεῖζων ἐστίν ὁ ἐν ὑμῖν (2023), στήριγμα ὁ μέγας Νικητής.

Ίδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καί κρούω (2024),

Σ' ακούω νά μέ καλεῖς.

Μή φοβοϋ, μόνον πίστευε (2025), ὁ Κύριος μοϋ μιλά.

Τό χέρι Σου ἄς κρατῶ, Χριστέ, γιά νά τολμᾷ ή καρδιά!

ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2025

